

МАРК ТВЕН
ИНТЕЛИГЕНТНОСТТА НА
БОГА

Превод от английски: Тодор Вълчев, 1982

chitanka.info

Той създаде всичко. Няма във вселената нещо, голямо или малко, което да не е създадено от Него. И той провъзгласи Своето дело за „добро“. Тази дума се отнася за всичко; тя поставя печата на Неговото одобрение върху всеки детайл на вселената; тя възхвалява всеки детайл. Ние също одобряваме и хвалим — само с устата. И го вършим гръмогласно, с жар — но разумно. Да, разумно. Защото не навлизаме в подробности. Всеки ден ние изливаме потоци от неодобрения, ругатни, недоволство, гневни протести срещу значителна част от Неговото дело — но не с устата. Не, издават ни постъпките ни, а не думите ни. Ние произнасяме само комплименти и те Го заблуждават. Няма съмнение, те Го карат да мисли, че одобряваме всички Негови дела.

Така поне твърдим ние. Векове наред сме си внушавали, че скрием ли някой неприятен факт под планини от лъжливи комплименти, Той не се досеща, не забелязва това, приема само похвалите и остава измамен. Но дали наистина е така? Когато се отнася за нас, ние признаваме, че делата говорят по-красноречиво от думите, но сме си внушили, че Той не мисли така, въобразяваме си, че Той се интересува само от думите, от шума; че ако думите ни са достатъчно красиви, те ще Го заслепят и Той няма да види делата ни, които ги опровергават.

Но — питам ви сериозно — нима някой искрено вярва в това? Нима да мислиш по такъв начин не е нагла обида за Неговата интелигентност? Кой би взел да хвали пред майката всичките ѝ деца и същевременно да напердаши някое от тях? Нима такава постъпка няма да обезсмисли всичките ни красноречиви хвалби. И нима майката ще бъде измамена? Нима няма да се обиди тя — и то с право.

А вижте как постъпваме ние с Него. Одобряваме всички Негови дела, възхваляваме всички Негови дела с пламенен възторг — на думи; и в същото време убиваме някоя муха, която, както и всичко останало, е негово дело и следователно обект на нашите неудържими възхвали. И не само убиваме мухата, ами вършим това с безкрайно раздражение, дори с ненавист, със зловна отмъстителност; и гледаме на нея с отвращение, погнуса и презрение, въпреки че само преди малко сме я одобрявали, хвалили и славословили. Ние сме я хвалили, обръщайки се към нейния Творец, а сега с постъпката си оскърбяваме Твореца. Възхвалите ни са били нечестни, а постъпката ни — честна; едното е било користо лицемерие, другото — искрен порив.

Ние унищожаваме най-безмилостно мухите; а също бълхите, плъховете, змиите, заразните микроби и хиляди други създания, които той е нарекъл добри, от които е бил доволен и които ние красноречиво хвалим и одобряваме — на думи, — а после ги преследваме и унищожаваме злобно — в огромни количества.

Това решително не е хубаво, не е разумно, не е справедливо. Така се раждат лицемерието и лъжата. Ще се засегне ли Той, ако се отучим от този навик и се явим пред него с истината — и му я кажем устно, та думите ни да отговорят на постъпките ни? Нима не можем да променим думите си и да кажем доверчиво и без страх:

— О, Източнико на Истината, ние те лъгахме, но се разкайваме. Чуй да ти признаем това, което сме чувствали, откак свят светува, но поради слабост душевна се мъчехме да скрием от Теб: смирено хвалим ние и прославяме много от Твоите творения и сме благодарни, че ги имаме на земята — подложка под нозете Ти, но нашата благодарност не се отнася за всичките.

Това ще бъде достатъчно. Няма защо да се изброяват изключенията.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.